

elementer, der behandles her, har vi jo faktisk drøftet for ganske nylig her i Folketingssalen.

Vi har også drøftet det ministerudvalg, som regeringen har nedsat, og hvor vi arbejder på at forbedre forholdene netop for børnefamilierne. Vi har drøftet økonomien på daginstitutionsområdet og nået frem til den klare konklusion, at de kommunale rammer er steget år efter år, og at kommunerne derfor har mulighed for at udvikle kvaliteten i daginstitutionerne.

Vi har også drøftet læreplanerne, og som fru Pia Kristensen ganske rigtigt var inde på, så kan vi da kun glæde os over, at SF nu bakker op om kvalitetsudvikling i daginstitutionerne, netop som der lægges op til med de læreplaner, som vi jo har gennemført, hvor vi sikrer os, at vi hjælper børnene med at få udviklet deres kompetencer.

Vi har drøftet, at det må være forældrenes forpligtelse at sørge for, at deres børn får mad, og vi har samtidig drøftet, at det er fremragende, at vi nu har åbnet op for flere muligheder for, at man netop kan lave fælles madordninger i daginstitutionerne, hvis det er det, forældrene ønsker.

Vi har også drøftet tankerne om, hvor høj forældrebetalingen skulle være. Vi kan så sent som i dag i Politiken se, at forældrene faktisk ønsker kvalitet frem for lavere priser, så hvorfor ikke give kommunerne de muligheder, de har i dag i forhold til, hvor meget de vil tage i forældrebetaling, og så give dem mulighed for at sætte det kommunale serviceniveau sådan, som deres borgere gerne vil have det?

Men jeg synes, at det sidste punkt i forslaget faktisk lægger op til en meget relevant drøftelse om omfordelingen i vores samfund om, hvem det egentlig er, der skal hjælpes, og hvor meget de skal hjælpes. Og et eller andet sted var jeg nødt til at kigge lidt på tallene, kigge på forskellige grænser i lovgivningen og se på, hvad det egentlig er, SF her foreslår.

Situationen er nemlig den i dag, at er man enig, eller er det kun den ene, der arbejder, og den anden har valgt at gå hjemme, ja, så har man faktisk stadig væk delvis friplads i daginstitutionen til sit barn, selv om man betaler topskat. Situationen er altså allerede, som reglerne er i dag, den, at man kan få et ekstra økonomisk tilskud, fordi man er økonomisk belastet, samtidig med at man bidrager ekstra til statskassen, fordi man er så økonomisk velstillet – ja, samtidig, den samme person.

Situationen er den, for at give et eksempel, at hvis man f.eks. lige er nået derop, hvor man begynder at betale topskat, altså den såkaldte rigmandsskat, og går ens barn så i en institution, hvor forældrebetalingen er 3.000 kr. om måneden, ja, så kan man få 900 kr. i tilskud, samtidig med at man altså er begyndt at betale rigmandsskat. Er man nået derop, hvor man kun lige får de sidste par kroner betalt af sin delvise friplads, ja, så kan man komme til at betale omkring 12.000 kr. i topskat, altså den skat, man betaler, når man er særlig velstillet.

Det siger altså noget om graden af omfordeling i vores samfund. Det siger noget om, at de mennesker, som SF her siger skal have lidt mere hjælp, vi skal have grænsen lidt mere, altså er de samme mennesker, om hvem vi allerede siger, at de er så stærke økonomisk, at de har råd til at bidrage lidt ekstra til vores samfund.

Det synes vi er en relevant diskussion at tage, om det nu skal være rigtigt. Men en ting er helt sikker: I Det Konservative Folkeparti kan vi i hvert fald ikke bidrage ekstra til, at vi har en sådan situation i vores samfund, og derfor kan vi heller ikke støtte den pind i SF's forslag.

Kl. 16.10

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til fru Charlotte Dyremose. Fru Margrethe Vestager som ordfører.

Margrethe Vestager (RV):

Det er et dejligt forslag. Det er et rigtig, rigtig dejligt forslag. Man får det godt, når man har læst SF's forslag: tid, rum, plads, mad, garanti og gratis.

Vi skriver ikke så tit sådan nogle i Det Radikale Venstre, og jeg blev faktisk helt misundelig. En gang imellem kunne jeg også godt tænke mig at fremsætte sådan nogle dejlige forslag, som gør, at man bliver glad, at man får det godt, og at man er sikker på, at der er nogle, der vil vores børn det godt i vores samfund.

Derfor så bare denne indledning for at sige, at det vil vi andre også, også selv om vi ikke er helt enige med SF i dette dejlige forslag. En del af vores indsigelse kommer af, at nogle af tingene efter vores mening faktisk er opfyldt i øjeblikket.

Formålet i serviceloven i forhold til daginstitutioner kommer faktisk meget tæt på en national vision. Der er rigtig gode ord, som giver plads til mangfoldighed, til et stort, rummeligt, udviklende børneliv. Og kvalitet kan heldigvis udvikles på mange måder.